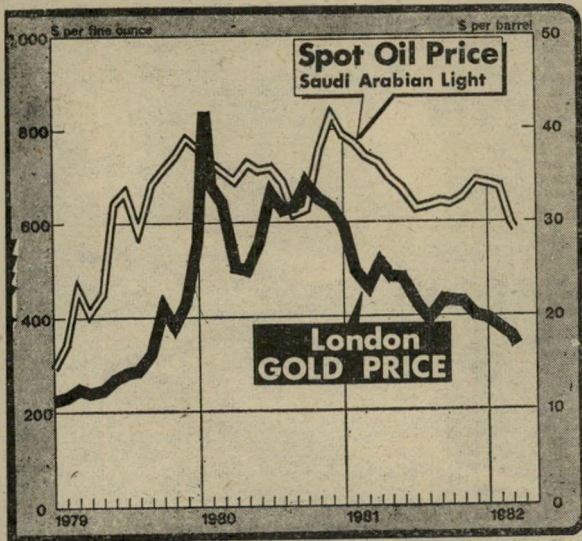

הזהב יורד בעקבות הנפט

אחד מגדולי המומחים בשטח הסחר במתכות יקרות אומר, שאין כל הגיון לקנות עכשיו זהב וגם לא בחודשים הקרובים. מחיר הזהב עלול לרדת ל-325 וגם 300 דולר האונקיה. הזהב שוב אינו נוצץ.

בינואר 1980, אחרי הפלישה הסובייטית לאפגניסטאן, הגיע מחירה של אונקיה זהב (31 גרם) לשיא של 850 דולר. מאז ועד היום נפל מחיר הזהב ב-60%. מתכת יקרה אחרת, הפלטינה, איבדה 67 אחוז ממחירה. עלתה על כולם מתכת הכסף, שאיבדה 85 אחוז מערכה.

זהב וזהב שחור: התרשים המתאר את הנפט ומחירי הזהב. הקו השחור מציין את מחירי הזהב, והקו הכפול מתאר את התנודות במחירי הנפט. השיא היה בינואר שנת 1980. המגמה עכשיו: ירידה.

מה גרם לירידות ענק אלה במחיריהן של המתכות היקרות, ששימשו במשך אלפי שנים ערך שאינו נשחק, לבעליהם? הרוסים דאגו, שלא כמינהגם, שכל סוחריה זהב יידעו, שלא הם האשמים, בטענה שזה כחודש לא מכרו זהב. אך עובדה היא שהם מכרו כ-300 טון זהב בשנה האחרונה, ובחודשים האחרונים בלבד כ-80 טון. הסיבה המיידית: הצורך במטבע קשה כדי לשלם עבור הגרעינים המיובאים מארצות-הברית וסיוע לבני-הברית הפולני המסובך בחובות כבדים לבנקים במערב. האמת היא שמסקוזה מודאגת לאחרונה שמא האוונה המטילה ביצוי-ומב תישטט.

באירן ובעירק הסיפור שונה כמעט. המידחמה שם עדיין נמשכת וצורכת כמויות גדולות והולכות של מטבע זר לקניית נשק ותחמושת. תמלוגי הנפט שמקבלות שתי מדינות אלה שוב אינם מספיקים, עד כן הן חייבות למכור את מלאי הזהב שברשותן ובמיקרה של אירן, גם יצירות-אמנות.

נסיכיה-הנפט מוכרים את מלאי הזהב שברשותם מסיבות אחרות. הם לא זקוקים לכסף, אך חרדים לערכו היורד, לעומת ערכו העולה של הדולר והריבית המשולמת עליו. לכן הם מוכרים, ירידת מחירי הנפט מאיצה את התהליך. ככל שירד מחירו, יגדל ההיצע של זהב, ועימו ירד המחיר עוד יותר. גם הבני-קים חוששים, לקוחות שקיבלו אשראי לסחר בזהב לא עומדים בהתחייבויותיהם. גם הם מוכנים למכור.

ובכל זאת, מי קונה? מומחים טוענים שמשקיעים יפאניים עדיין קונים. כמה בנקים מרכזיים קונים, כדי לתמוך במחיר הזהב, שכמויות גדולות ממנו נמצאות במרתפיהם. יש גם ציידים מציאות שקונים.

החוק החדש -

לסדר את

הנישום?

בשיחות שניהלתי לאחרונה עם כמה רואי-חשבון, ליוותה אותי ההרגשה, שהם נרתעים מלומר כל מה שיש להם על החוק החדש המטפל באינפלציה ובמיסוי גם יחד.

איש לא טען שכוונת החוק, לפי גור כמה "מקלטי מס", אינה במקום. להיפך, הם מברכים על כך שלא בפני לקוחותיהם. אך מה שמטריד אותם, זו השיטה של "לסדר את הנישום" בהודמנות הגינית זו, ודברכל את אלה ש"מבולבלים בלאו הכי. כל מיני שיי-נויים קטנים, השמטת פיסקות, הכנסת חדשות הנראות תמימות במבט ראשון, ולאחר עיון מתברר שהן בעלות משמעות מרחי-קת לכת.

הסמיכו אותי לומר לאנשי נציבות מס-הכנסה ובעיקר ל"ר יצחק סווארי: כוונות טובות לא צריך ללוות גם במכות מכאיבות מתחת לחגורה.

טלפון בלי חוט

זה שיש טלפון אלחוטי, זה לא חדש. מה שחדש הוא טלפון שבו לא צריך יהיה לפנות למוקד שיעביר את השיחה. אפשר יהיה לחייג מכל מקום לכל טלפון אחר, כאילו היה חוט בין השניים. קץ למרכזיות הטלפונים? עוד לא, אבל בקרוב, אולי בעוד חמש שנים, ואולי בעוד שמונה. מי האמין לפני עשר שנים שאפשר יהיה לענות מחשב יחד עם שעון דיגיטלי על ה"ד? ועובדה. בעוד עשר שנים אפשר כבר לענות טלפון על ה"ד. הטכנולוגיה כבר פותחה.

ניצנים ראשונים של טלפון ללא חוט אפשר לראות כבר בארץ. ראיתי כמה מהם בתערוכה לצידוד מ"שרד, "פ"ס 82", שהתקיימה ב"שבוע שעבר במזון, ה"דסון" בתל-אביב. אלה הם הניצנים. עדיין קשורים לטלפון הביתי, והמחנה שלהם כמה מאות מטרים בלבד. למלפון האלחוטי יש כל התכונות שיש לטלפון רגיל, הוא מקבל שיחות ואפשר לחייג בו, או ליתר דיוק ללחוץ אותן, בלחיצים, ולקבל את המספר הדרוש. יש לו גם זי-כרון. בקיצור, שזוהה אלחוטי של המלפון הקבוע.

המכשיר יכול לשמש גם כאינטרקום. למשל, שלוח יכול אותן (ומי כבר יכול לשלוח) למכולת. אחרי שיצאת, עם הטלפון הי אלחוטי כמובן, נזכרה אשתך שחסר חלב בבית. היא מודיעה לך במכשיר. ואתה נהגה. לא תצטרך לחזור למכולת שנית להביא חלב.

המכשיר בארץ הוא כ-350 דולר, למכשיר בעל טווח של 250 מטר. לטווח יותר גדול המחיר, כמובן, יותר גרוד.

המיסחר בבורסה. הנה הן, אחת לאחת: השמועה אומרת שלאור מה שקרה לאחרונה בבורסה החליטה הנהלת חברה קדישא להנפיק מניות בלי שם לחללי הבורסה. למקורבי חברה קדישא (לא הי בורסה) נמסר שכתבי-האופציה יימסרו ח"נם.

חברת מוזאיקה. המייצרת בין היתר מוצרי מוזאיקה. יצאה בהנפקה לבורסה. על פי חוות-דעת של מומחים לניירות-ערך, "ההשקעה במניות החברה עשויה להיות אטרקטיבית למשקיעים." יודע-י דבר טוענים שצפויים רווחים גבוהים בגין עסקי-מצבות למשקיעים.

בשבוע שעבר היתה עוד הנפקה בבורסה, של כהן-מבנים. אחד מראשי הבורסה שנשאל לחוות-דעתו על הנפקה זו השיב בשאלה: עו באמת, מה לכהן בבתי-קברות?

ועכשיו משהו מסוג אחר: כמה מה-סוחרים בבורסה הציעו להקים ארגון מתחרה לארגון ששמו אינו יורד מהכותרות: רות: התנועה לעצירת הניסגה בבורסה.

השד אינו נורא

הבורסה

חכה לבאות, תשיג גם את הפי-גור.

חרגיל הטכטכות

יש שיטה חדשה. עד עכשיו כשהיו "מריצים" מניה, היו עושים את זה בשיטה הפשוטה והגסה של הכנסת ביקושים גדור, לים, והמניה היתה עולה בקפיצות-יקרב, ונופלת חלל זעקת-הפסד. השיטה החדשה גורסת טיפפנות. איר, למשל, עלו המניות של כרמל ע"ש השד "סקוריום" בשווייט הטפפנות. מינון יומי קטן, כמעט לא מורגש, עליה איטית הנראית סולידית, אלא מה? ואז, טרף, נפיקה של ממש...אאכלת אותה.

הוא שאמרנו, נוסף על מול צריך גם חוש עיתוי ותכונה נוספת - להסתפק בי מועט: אולי צעת יותר, ולברוח. הבורח בזמן בעת ההיא. שכרו בכיסו. זה לא בדיוק הפסוק, אבל לעומת זאת הוא נכון. להיכנס אפשר תמיד. לצאת צריך לדעת מתי.

שינוי למובה בסוף החודש

ביצור: עד סוף חודש זה, תשרור עדיין אייבהירות, גם אי-ודאות. עד שערפל הקרב של החוק למיסוי בתנאי אינפלציה יוסר. וזה אומר שני דברים: ברוב ימי המיסחר תשלוט בכיפה המגמה המעורבת, עליות וירידות בכפיפה אחת. כר נרחב לפעילות ספקולטיבית ולשמועות עם בסיס ולא ליחוס.

ממש בימים האחרונים של החודש צפוי שינוי למובה: סוף שנת התקציב וסוף הריבעון הראשון של הבנקים, שלהם כידוע יש קרנות נאמנות. עד אז תצטרכנה כמה מן הקרנות להרכיב את המרד וגם את הדרור. פורים שמח.

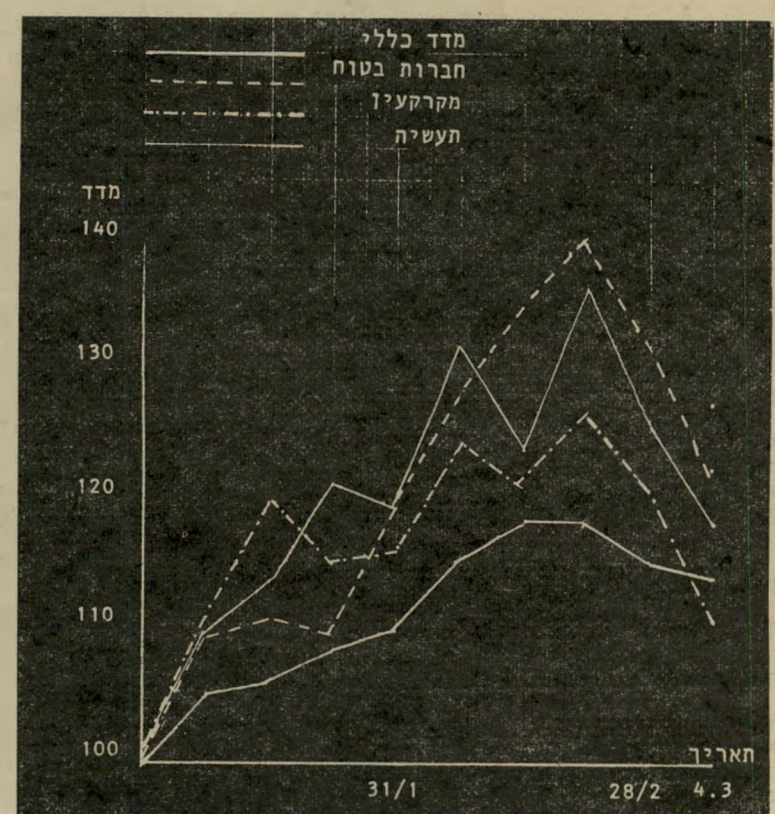
התנועה לעצירת

הניסגה בבורסה

לכבוד ה"מיני-מפולת" שהיתה בבורסה בסוף פברואר ותחילת מרס, נסקור גם כמה מסיפורי "הימים הנוראים" של ה-בורסה. לצורך זה אין טוב מכמה בדיחות מקבריות, כפי שבאו לידי ביטוי באולמות-

לפני בהלת המס. נא לזכור, מדובר במניות החופשיות בלבד, בלי בנקים. תיאורטית לפחות, אם איש מן המשקיעים לא היה מוכר את הש"ק, גם ההפסד היה תיאורטי, אלא כאשר מכר או ימכור את ניירות-הערך שבידו, שוב עניין של עיתוי. כשיחזרו השערים לרמתם שדפני יום שנישי השחור, ערכה של ההשקעה יחזור להיות כפי שהיתה אז. נכון שבינתיים יש גם אינפלציה, ובעניין זה יש לי עצה: לא מכרת עד עכשיו,

אם תסתכלו בחרשים שלפניכם, תבינו ששד המפולת אינו נורא כל כך. מי ש"החזיק בינואר ובשלושת השבועות הרא-שונים של פברואר נייר-ערך כלשהו, לאורך תקופה זו, הסיכוי הוא שלא הפסיד, אפילו מכר. מי שנכנס מאוחר, ככל שאיחר להיכנס, היו הפסדיו גדולים יותר. מי שלא נבהל, אפילו נכנס מאוחר, סיכוייו להרוויח את מה שהפסיד (על הנייר). גדולים יותר. הערכה שפורסמה בעיתונות היומית אומרת שהפסדי "המפולת" מוערכים ב-12 מיליארד שקל. במילים אחרות, ערך השוק, המחיר של המניות, ירד בסכום זה לעומת ערכן

תנודות שבועיות במדדי המניות (31.12.81 - 4.3.82) מי שנכנס מאוחר הפסיד יותר